

Betænkning

over forslag til lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

(Afgivet af retsudvalget den 6. maj 1976).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med justitsministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har modtaget skriftlige henvendelser fra

Assurandør-Societetet og advokat Jan Erlund.

Under udvalgsbehandlingen har justitsministeren stillet nedenstående ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Lovforslagets formål er at åbne mulighed for at yde erstatning af statskassen for personskade, der forvoldes ved voldsforbrydelser, samt i visse afgrænsede tilfælde for tingsskade, der forvoldes af institutionsanbragte, bl. a. i forbindelse med undvigelse og udgangstilladelser.

Efter lovforslaget er der tale om en billigheds-erstatning og ikke om et egentligt retskrav over for staten, dog således, at udgangspunktet for udmåling af erstatning bør være almindelige erstatningsretlige principper.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om den begrænsede adgang til erstatning for tingsskade og det forhold, at der alene er tale om en billigheds-erstatning.

Udvalget kan tiltræde disse begrænsninger, men henstiller til justitsministeren, at ordningen tages op til revision, når den har fungeret nogle år, og at det på baggrund af de indvundne erfaringer overvejes, om der er grundlag for at ændre ordningen, således at tings-

skade inddrages fuldt ud under lovens område, og således at skadelidte får et egentligt retskrav på erstatning fra statskassen. I forbindelse med en revision af loven bør det overvejes, om sager angående erstatning skal behandles ved det ifølge loven oprettede nævn eller ved domstolene.

I henhold til lovforslagets § 8, stk. 2, kan erstatning for tingsskade bortfalde, hvis skadelidte har undladt at træffe sædvanlige sikkerhedsforanstaltninger, herunder tegning af forsikring. Justitsministeren har herom oplyst, at brandforsikring for bygninger i almindelighed må betegnes som en sædvanlig forsikring i denne forbindelse, hvorimod man næppe generelt i dag kan betragte kaskoforsikring for motorkøretøjer som »sædvanlig«. Spørgsmålet om betydningen af undladt tegning af kaskoforsikring for motorkøretøjer må derfor bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, hvorved man bl. a. vil kunne tage hensyn til bilens alder og værdi. Ministeren har i øvrigt oplyst, at der næppe for tiden kan nævnes andre forsikringsformer, som generelt kan anses som sædvanlige.

I tilknytning til udvalgets drøftelser vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser har man beskæftiget sig med, hvorledes man i øvrigt varetager ofrenes interesser. Udvalget ønsker at understrege betydningen af, at der ved tilrettelæggelsen af afhøringer m.v. tages de fornødne hensyn til ofrene for voldsforbrydelser, bl. a. derved at unødvendige konfrontationer undgås.